

اعتدادات يك جاسوس

اليزابت وين انيلوفر امن زاده

سی خواستم قهرمان باشم و وانمود می کردم که هستم. همیشه استاد نقش بازی
 سی بحث کل دوازده سال اول زندگی ام، با پنج برادر بزرگم، نبرد پل استرلینگ^۱ را
 سی کردیم و با این که دختر بودم می گذاشتند نقش ویلیام والاس^۲ را بازی کنم
 که گویا یکی از اجدادمان است؛ چرا؟ چون سخنرانی های قبل از نبردم حرف نداشت.
 سی شیش با تمام توانم تلاش کردم؛ خدا می داند که واقعاً تلاش کردم، ولی حالا
 سی ششم که بزدلم، بعد از توافق مسخره ام با اس اس - هاوپتاشتورم فیورر^۳ فون لیندن^۴،
 سی شصت شدم که بزدلم. حالا هم هر چه بپرسید بهتان می گوییم، هر چه را که یادم
 سی هفتاد و چیز را تاریزترین جزئیات.

سی هشتاد و یکم را اینجا می نویسم تا خوب توی ذهنم بماند. هاوپتاشتورم فیورر گفت:
 سی هشتاد و دویم ... تورو چه جوری می شه خرید؟ « و من گفتم این جوری که لباس هایم
 سی هشتاد و یکم ... بدهد.

سی هشتاد و دادم از سر بزدلی بود. مطمئن انتظار داشته جوابم جسورانه باشد؛
 سی هشتاد و سه ... من آزادی می خوام « یا « پیروزی » یا لاقل یک خواسته بلند نظرانه؛ مثلاً
 سی هشتاد و پنجم ... قدر اون پسر بیچاره که عضو گروه مقاومت فرانسه است رو بازیچه نکنین و بذارین
 سی هشتاد و شصت ... آرزوی من داشته باشه ». یا حداقل چیزی که به وضعیت فعلی ام ربط بیشتری
 سی هشتاد و هفت ... یاشد؛ مثل « تو رو خدا بذارین بخوابم » یا « بهم غذا بدین » یا « این میله آهنی
 سی هشتاد و هشت ... که سه روزه چسبوندین به ستون فقراتم بذردارین ». من آمادگی این را داشتم
 که سنتی طولانی بی خوابی و گرسنگی و صاف ایستادن را تحمل کنم، فقط کاش
 سی هشتاد و نهم ... گستاخی دستشویی. حس خیسی و کشیفی لباس زیرم آزارم می دهد. خیلی
 سی هشتاد و نهم ... آور است. گرما و وقاری که دامن چهارخانه و ژاکت پشمی ام بهم می بخشنده از

1. Stirling

2. William Wallace

3. SS-Hauptsturmführer: درجه ای مربوط به نیروهای نظامی حزب ملی سوسیالیست کارگران آلمان یا حزب نازی
 4. Von Linden

وطن پرستی و درست کاری برایم بالرژش تر است.

خلاصه، فون لیندن هر بار با گرفتن امتیازی از من، لباس‌هایم را تکه‌تکه به فروخت؛ البته به جز شال گردن و جوراب‌شلواری ام که همان اول ازم گرفتند تا یک وقت خودم را خفه نکنم (تلاشم را کردم). پس گرفتن پولوورم چهار مجموعه گی سیم برایم خرج برداشت: تمام شعرها، کلمات عبور و فرانسه‌های رمزگذاری فون لیندن فوراً پولوور را بهم پس داد. وقتی بالآخره آن سه روز وحشتناک تمام شد و دست و پایم را باز کردند، دیدم لباسم را توی سلولم گذاشته‌اند؛ البته اولش اصلاً نمی‌توانستم آن لعنتی را بپوشم، ولی همین که مثل شال انداختمش روی بدنم، حال بهتر شد. حالا که بالآخره توانستم لباس را تنم کنم، دیگر حاضر نیستم درش بیاورم. قیمت دامن و بلوزم کمتر از پولوور بود و برای هر کدام از کفش‌هایم هم فقط یک گد را باج دادم.

کلاً یازده مجموعه کد در چننه دارم. آخری قرار بود زیرپوشم را بهم برگرداند. دقت کنید که فون لیندن جوری برنامه‌ریزی کرده بود که اول لباس‌های رویی را بهم پس بدهد بعد لباس‌های زیری را، یعنی هر بار که یک تکه از لباس‌ها را بهم برمی‌گردانند باید شکنجه لباس عوض کردن جلوی چشم همه را به جان بخرم. او تنها کسی است که نگاه نمی‌کند، تهدیدم کرد که اگر یک بار دیگر بگویم دارد نمایش فوق العاده‌ای را از دست می‌دهد، همه لباس‌ها را از می‌گیرد. این اولین بار است که جراحت‌های واردشده بر بدنم کاملاً در معرض دید قرار گرفته‌اند و ای کاش او هم نگاه می‌کرد تا ببیند چه شاهکاری خلق کرده، مخصوصاً روی بازوهاش. تازه، بعد از مدت‌ها اولین بار است که می‌توانم بایستم و می‌خواستم با این توانایی هم یک کم بهش فخر بپوشم. به هر حال تصمیم گرفتم بی خیال زیرپوش شوم؛ این طوری زحمت درآوردن لباس‌های رویی و دوباره پوشیدنشان را هم به خودم ندادم. تازه، در ازای گد آخر برای خودم یک مقدار جوهر و کاغذ دست‌وپا کردم و کمی هم زمان.

فون لیندن گفته دو هفته وقت دارم و می‌توانم هر قدر که می‌خواهم کاغذ داشته باشم. فقط باید همه چیزهایی را که درباره بسیج عمومی منابع بریتانیا می‌دانم مُقر

تحیت شور کتاب پیتر پن

شخصیتی خیالی در کتابی به همین نام اثر جیمز بری

حسن کار را هم می‌کنم، فون لیندن شبیه کاپیتان هوک^۱ است؛ خشن و حسنه با ظاهر یک آقای محترم و نجیب من هم عین پیتر پن^۲ خوش خیال کنم او طبق قوانین عمل می‌کند و زیر قولش نمی‌زند؛ تا حالا که این طور بوده. تبع اعترافم، کاغذ شیری‌رنگ نقش بر جسته‌ای بهم داد، متعلق به Château یا هتل قصر بوردو که البته حالا دیگر کاربری گذشته‌اش را ندارد و به کسی تبدیل شده که الان تویش هستم. (اگر با چشم‌های خودم کرکره‌های خود را فقلزده راندیده بودم باورم نمی‌شد یک هتل فرانسوی این قدر غم‌انگیز است) این نازی‌ها تمام شهر زیبای ارمه^۳ را غم‌انگیز کرده‌اند.)

بیست که فقط به یکسری کد اکتفا کنی، ولی من علاوه بر اعترافات فون لیندن قول داده‌ام روح‌م را بهش بفروشم، هرچند فکر نمی‌کنم گرمه باشد به هر حال، نوشتن هر چیزی به جز گد بهم آرامش می‌دهد. دیگر خواستم درش بیاورم. قیمت دامن و بلوزم کمتر از پولوور بود و برای هر کدام از کفش‌هایم هم فقط یک گد را باج دارم.

تحیت عجیب و غریب است.

تحیتی هی حرامزاده احمق.

خرین شده‌ام. من رسماً و عملاً نفرین شده‌ام. هر کاری هم که بکنم آخرش تیک می‌کنید، چون با همه عاملان دشمن همین کار را می‌کنید. ما هم دشمن همین همین کار را می‌کنیم. بعد از این که این اعتراف را بنویسم، اگر تیک نکنید و یک روزی برگردم خانه، به جرم همدستی با دشمن محکمه و عالم می‌کنند، ولی وقتی به جاده‌های تاریک و پیچ‌دریچ پیش رو نگاه می‌کنم، این جاده، آسان‌ترین و سرراست‌ترین راه است. در آینده من چه اتفاقی خواهد؟ یک قوطی پارافین توی حلقوم خالی می‌کند و کبریتی جلوی لب‌هایم از چیزی دارد؟ نیشت و اسید؛ مثل همان پسر مقاومتی که حرف نمی‌زند؟ بدنم را که اسلکت شده کنار دویست اسلکت بیچاره دیگر تنگ هم می‌ریزند توی واگن